

BİR VARMIS

35 yıl önce BAŞAK ECZANESİ'ni açtığım gün 19 Mayıs'ın 50.si kutlanıyordu. Dün gibi hatırlıyorum. Bazen saniyeler geçmek bilmiyor, bazen de yıllar an gibi. Gripten 30, aspirin 130, panalgine 335 kuruşturdu. 1000 kutu yani 1 koli aspirini 980 liraya alıyorduk. O zaman bu tip ilaçlar koli olarak alınırdı. Söke de 4. eczane olmuşum. 4 günde bir nöbet tutarak başlamıştım mesleğime. Heyhat şimdi bir tanecik gripten 102,000, aspirin 51,400, panalgine 100,500 lira. Bir tanecik aspirin ile 52,5 koli aspirin alabilirmişiz. Tamamı tamamına 52,450 kutu. İnaranması zor ama 3 adet aspirin yani 154,200 lira o günkü eczanemin sermayesini, 4 tanesi Söke'de yapılmış ilk kaloriferli ve asansörlü apartmandan aldığım dairenin bedelini geçiyor. Unutmadan söylemeliyim, 1 USA Doları da 6,8 lira idi. Bu örnekler binlerce sayfa yazarak anlatılmaya çalışılan HİPER ENFLASYONUN kısacık özeti. 1978 yılına kadar ilaç fiyatlarının hemen hiç değişmediğini söyleyebilirim. Hâlâ ilaçları o yıllardaki fiyatı ile bilirim de şimdiki fiyatları doğru dürüst hatırlayamam. Bu da zihnindeki erozyon olsa gerek.

1978 yılı neden aklıma geldi. Onu da belirtiyim. 1978 de 20 eczane idik Söke'de. İlaç temini giderek zorlaşmış ve biz de bir depo açarak bu sıkıntıyı aşmak istemiştik. SETAŞ adı altında 25,000 lira ortaklık payı ile 500,000 lira sermaye oluşturarak kurmuştuğumuz depomuzu. Uzun süre yaşatamadık ama sıkıntılı yıllarımızda bizlere oldukça yararlı olmuştu.

1971 yılında CHP İlçe Başkanı seçildim. 12 Mart'ın civıvı ve sıkıntılı günlerinden geçiyorduk. 1972 de Özel Kurultayımızda İsmet Paşa'mızı bile Genel Başkanlıktan ayıracak noktaya gelmiştik. Biliyorsunuz 12 Mart süreci de 12 Eylül'le noktalandı. 1983'te yeni

siyasallaşmada bu kez SHP İlçe Başkanlığına seçildim. Bu dönemlerde iki defada İl Genel Meclisi üyeliğinde bulundum. Nedense İlçe başkanlıklarında müdahale enflasyona denk geldi.

1987 Genel Seçimlerinde Aydın Milletvekili olarak TBMM'ye girdim. Aldığım ilk ödenek ve yolluğun tutarı 1,380 ,000 TL idi. Bir başka deyişle bu günkü 27 adet aspirin.

1992 de TEB 2. Başkanlığına seçildim. Farabi Sokaktaki Genel Merkez binamız Bağ-kur depreminin izlerini taşıyordu. Oluşturulmuş reçete kontrol ünitesi dağıtılmış, bir yığın sorun çözüm bekliyordu. 6157 Anayasa mahkemesince iptal edilmişti. Bugün birliğimizin bulunduğu konuma bakınca bunca enflasyon içindeki çok az iyiliklerden biri demek geliyor içimden. Tabii ki Aydın'daki hizmet binamız da bu guruba dahildir.

Bir masal gibi sanki hakikatler. Yaşam kavgası sürerken pek anlaşılamayan ama geçmişin muhasebesi yapılırken kısaca hatırdaki kalanlar. Benim yaş grubumun eczacıları mesleğe İzmir Eczacı Odası üyesi olarak başlamışlardır. O zaman Çanakkale'den Antalya'ya kadar tek oda vardı. Sonra Denizli , Aydın , Muğla ; sonra Aydın , Muğla; en sonunda Aydın Odası üyeliklerimiz oldu. 4 ecza odası sicilimiz var. Enflasyon burada da beni yalnız bırakmadı.

Bunları niye yazıyorum? Bütün bu süreçte, en büyük mutluluğum, mesleğimin bana kazandırdığı onuru sizlerle paylaşmak için. Bugün serbest çalıştırılan "MEMUR" eczacı olsak da mesleğimizin giderek eski günlerdeki itibarını kazanacağına inancımı kayda geçirmek için. 70 milyonun gördüğü namuslu bir meslek gurubu olduğumuz için. Kazanan , kazandığının karşılığını kurusuna kadar verebilen kişilerden biri olduğum için.

Hepinize gönül dolusu sevgiler ,mutluluklar ve sağlıklar diliyorum.

BİR YOKMUŞ

Söke - Başak Eczane

MAYIS / 2004

HİLMİ ZİYA POSTACI

